

Monika Tomkiewicz, doktor habilitowana nauk humanistycznych w zakresie historii, pracownik naukowy Biura Badań Historycznych Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie, tłumacz języka niemieckiego

Urodziła się 14 lipca 1976 roku w Inowrocławiu. W 1995 roku ukończyła I Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kasprowicza w Inowrocławiu. W latach 1995–2000 studiowała historię o specjalizacji archiwistycznej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1999–2000 w ramach stypendium naukowego studiowała historię na Johannes Gutenberg Universität Mainz. W trakcie studiów w Niemczech użyła Deutsche Sprache-Zertifikat w Goethe Institut we Frankfurcie nad Menem. W latach 2001–2002 odbyła podyplomowe studia Prawa Europejskiego

na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, które zakończyła przygotowaniem pracy zaliczeniowej pod kierunkiem prof. dr hab. Cezarego Mika na temat *Konwencja o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej*. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii nadany jej został 11 marca 2008 roku uchwałą Rady Wydziału Nauk Historycznych UMK w Toruniu na podstawie rozprawy napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jana Szilinga *Eksterminacja ludności polskiej i żydowskiej w Ponarach i innych miejscach straceń na Wilenszczyźnie w latach niemieckiej okupacji w świetle śledztw Instytutu Pamięci Narodowej*. W latach 2000–2018 pełniła obowiązki głównego specjalisty (historyka-archiwisty) w Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Gdańsku. Od listopada 2018 roku do września 2019 roku była pracownikiem naukowym Oddziałowego Biura

Badań Historycznych Instytutu Pamięci Narodowej w Gdańsku. Od października 2019 roku zatrudniona jest w Biurze Badań Historycznych w Warszawie.

Specjalizuje się w historii najnowszej, w szczególności dotyczącej okresu II wojny światowej na Pomorzu i na północno-wschodnich Kresach II RP. Od 15 lat prowadzi badania w archiwach niemieckich dotyczące wojennych losów obywateli polskich oraz sprawców dokonywanych w latach 1939–1945 zbrodni. Od kilku lat powoływana jest w charakterze biegłego do sporządzania opinii naukowych na potrzeby różnych instytucji w oparciu o prowadzone kwerendy w archiwach w Niemczech. Autorka i współautorka 8 monografii oraz kilkudziesięciu artykułów naukowych publikowanych w Polsce, na Litwie, w Niemczech i Stanach Zjednoczonych. Do jej najważniejszych publikacji należą: *Zbrodnia w Ponarach 1941–1944*, Warszawa–Gdańsk 2008, s. 443; wraz z Elżbietą Rojowską *Gdynia w latach 1939–1945 w świetle źródeł niemieckich i polskich. Aresztowania, egzekucje, wysiedlenia ludności cywilnej narodowości polskiej*, Gdynia 2009, s. 364; wraz z Piotrem Semków, *Profesor Rudolf Spanner (1895–1960). Naukowiec w III Rzeszy*, Gdynia 2010, s. 209 oraz tej samej wersji książki przeznaczonej na rynek amerykański *Soap from human fat: the case of Profesor Spanner*, Gdynia 2013, s. 210; *Wybrane aspekty historii Dziemian (Sophienwalde) w latach II wojny światowej*, Gdynia 2014, s. 80; wraz z Andrzejem Gąsiorowskim *Konspiracja w gminie Dziemiany w latach 1939–1945*, Gdańsk 2017, s. 87.

W 2019 roku w Instytucie Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu obroniła pracę habilitacyjną na temat *Więzienie na Łukiszkach w Wilnie 1939–1953*. Jest członkiem Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej.

Zainteresowania: historia II wojny światowej, historia krajów niemieckojęzycznych, biegi długodystansowe, narciarstwo, pływanie.